

۳ پروژه زیرساختی اصفهان در آستانه تکمیل است

مجری کل طرح‌های زیربنایی استان اصفهان از پیشرفت قابل توجه در ۳ پروژه مهم استان شامل تعریض بل قصر، احداث باند دوم محور اردکان-چوپانان-جندق-دامغان و بزرگراه پیامبر اعظم خبرداد.

علیرضا صلاوتی در گفتگو با مهر با اشاره به پیشرفت قابل توجه در سه پروژه مهم استان شامل تعریض بل قصر، احداث باند دوم محور اردکان – چوپانان – جندق – دامغان و دومین بخش عملیات تعریض بل قصر، واقع در نزدیکی آزادراه قم- کاشان- اصفهان، اظهار کرد:این پروژه با موفقیت اجرا شده و این پروژه کلیدی در آستانه تکمیل قرار دارد.

او با اشاره به هدف این پروژه مبنی بر ایجاد دسترسی ایمن و مستقیم به شهرهای کاشان، قصر و اصفهان، اضافه کرد: این پروژه نقش مهمی در کاهش ترافیک، کوتاهشدن مسیر و افزایش سرعت عبور و مرور ایفا می‌کند. با اجرای این طرح، خودروها می‌توانند بدون توقف و به‌صورت ایمن گردش کنند و طول خطوط کاهش می‌یابد. این اقدام علاوه بر ارتقای ایمنی جاده‌ای، زمینه‌توسعه زیرساخت‌های ارتباطی منطقه را نیز فراهم می‌کند.

مجری کل طرح‌های زیربنایی استان اصفهان افزود: تکمیل تعریض بل قصر، به‌ویژه در ایام پرتردد خرداد ماه، گامی مهم در افزایش ایمنی و تسهیل تردد در مسیرهای اصلی کاشان و شهرهای اطراف خواهد بود.

مجری کل طرح‌های زیربنایی استان اصفهان همچنین از پیشرفت ۵۰ درصدی عملیات احداث باند دوم محور اردکان –چوپانان – جندق – دامغان خبر داد و گفت: این پروژه ۲۸ کیلومتری یکی از شریان‌های اصلی ترانزیتی شمال-جنوب کشور است.

صلاوتی تأکید کرد: اجرای این طرح علاوه بر کاهش تصادفات، موجب تسهیل جابه‌جایی بار و مسافر، کاهش هزینه‌های حمل‌ونقل، توسعه گردشگری مناطق کوبری چوپانان و مصر و رونق معادن و صنایع مرتبط خواهد شد. و نقش مؤثری در ایجاد اشتغال پایدار در منطقه ایفا می‌کند. در خصوص بزرگراه پیامبر اعظم به طول ۳۲ کیلومتر، صلاوتی از پایان عملیات آسفالت در بخش میانی مسیر خبر داد و اعلام کرد که سطح راه آماده تردد است.

او ادامه داد: بتن‌ریزی بخش شمالی دیوار بل اصلی در حال اجراست و پل‌ها نیز در مراحل پایانی بتن‌ریزی قرار دارد. همچنین اجرای پایه‌های نیروچرسی بل در بخشی از مسیر تکمیل شده و ادامه عملیات در دست انجام است.

صلاوتی با اشاره به نقش این پروژه در تسهیل ترافیک و ارتقای ایمنی مسیرهای پرتردد منطقه، پیش‌بینی کرد که با بهره‌برداری کامل، جابه‌جایی بار و مسافر به شکل چشمگیری بهبود خواهد یافت.

نقش مهم کارخانه فرآوری سیب زمینی، در رونق کشاورزی فریدن

نماینده مجلس شهرستان های فریدن، بوبین میاندشت، فریدونشهر و چادگان در مجلس گفت: با توجه به ظرفیت بالای شهرستان فریدن در تولید سیب‌زمینی، راهاندازی کارخانه فرآوری، علاوه بر جلوگیری از خاخافروشی این محصول زراعی، موجب افزایش رونق کشاورزی و اشتغال‌زایی در این دیار خواهد شد.

به گزارش ایرنا اسماعیل سیلوشی با اشاره به کلنگ زنی کارخانه فرآوری سیب زمینی مذکور در اوایل سال جاری، خاطرنشان کرد: این واحد صنعتی در سه گام (فاز) احداث خواهد شد و اکنون گام اول آن که خط تولید فرنج فرایز (تولید خلال سیب زمینی سرخ شده نیمه منجمد است) در مراحل پایانی قرار دارد.

او افزود: عملیات عمرانی خط فرنج فرایز به اتمام رسیده و تنها مرحله نصب ماشین‌آلات باقی مانده که این اقدام طی ۲ ماه آنی اتمام خواهد شد، و پیش‌بینی می‌شود این خط تولید در آذر ماه به بهره‌برداری برسد.

سیلوشی با بیان اینکه گام دوم این کارخانه شامل تولید چینی سیب زمینی خواهد بود، اظهار کرد: عملیات ساخت این خط تولید، پس از گذشت پنج ماه از بهره‌برداری خط اول آغاز خواهد شد.

او با بیان اینکه اندازه ۷۰ درصد سیب زمینی خریداری شده درشت و ۳۰ درصد آن ریز است، اظهار کرد: محصول درشت در خط تولید اول و سیب‌زمینی ریز نیز در خط تولید چپس، فرآوری خواهد شد.

نماینده مجلس با اشاره به اینکهتوسعه کارخانه یادشده در گام سوم شامل خط تولید پودر سیب‌زمینی است، تأکید کرد: اجرای این مرحله نیز بعد از گذشت یک سال از بهره‌برداری خط دوم، انجام خواهد شد.

او با بیان اینکه در زمان حاضر ۸۰ درصد از این پودر برای مصرف مردم و صنایع، وارد کشور می‌شود، تصریح کرد: با راهاندازی کامل سوم این کارخانه، بیش از ۳۰ درصد از واردات این محصول به کشور، جلوگیری خواهد شد.

سیلوشی با بیان تولید سالانه حدود ۲۰۰ هزار تن محصول سیب‌زمینی در فریدن، خاطرنشان کرد: تنها با بهره‌برداری از گام اول کارخانه مذکور، روزانه ۷۰تن محصول خریداری شده از کشاورزان این شهرستان، فرآوری خواهد شد. او همچنین با اشاره به اینکه این واحد صنعتی با ایجاد فرصت‌های شغلی مستقیم و غیرمستقیم، نقش مؤثری در کاهش بیکاری و رونق اقتصادی منطقه ایفا می‌کند، اظهار کرد: با راه اندازی خط تولید اول این کارخانه، برای ۱۲ نفر به صورت مستقیم شغل ایجاد خواهد شد. نماینده مجلس با بیان اعتقاد قرارداد تولید کارخانه یاد شده با کشور عمان برای صادرات ماهانه ۵۴۰ تن محصول فرنج فرایز به این کشور حاشیه خلیج فارس، افزود: این اقدام با ایجاد ارزش افزوده برای کشاورزان فریدنی، موجب تازآوری، افزایش اشتغال و رونق اقتصادی در غرب استان اصفهان می‌شود.

شنبه ۵۵ مهر ۱۴۰۴ ■ سال بیست و یکم ■ شماره ۵۲۶۲

اقتصاد

۵۱ پروژه عمرانی استان با مالیت مردم اجرا می‌شود؛

اصفهان پیشتاز در طرح نشاندار کردن مالیات‌ها

او ادامه داد: در کشور هیچ حوزه‌ای به اندازه نظام مالیاتی شاهد تمدن قوانین نبوده و همین موضوع گاه نگرانی‌هایی برای فعالان اقتصادی ایجاد می‌کرد، بنابراین تلاش شد فرآیندها ساده‌تر شود تا کسب‌وکارهای کوچک و متوسط با حداقل چالش روبرو باشند. **کارپوشه مؤدیان؛ نقطه اتصال مردم و نظام مالیاتی**

یکی از مهم‌ترین اقدامات اخیر، طراحی «کارپوشه مؤدیان مالیاتی» است که به گفته علایی، نقطه اتصال مؤدیان با سازمان امور مالیاتی به‌شمار می‌رود. او گفت: از این پس همه‌رخدادهای مالیاتی در همین کارپوشه و از طریق درگاه ملی خدمات الکترونیک قابل مشاهده است. مؤدیان می‌توانند تکالیف قانونی خود را به‌صورت شفاف ببینند و با هزینه کمتر امور مالیاتی‌شان را انجام دهند. او خاطرنشان کرد: برای کسب‌وکارهای خرد و متوسط، اظهارنامه‌های پیش‌فرض آماده می‌شود تا نیاز به هزینه‌های اضافی و پیچیدگی‌های قانونی به‌حداقل برسد. هر چند هنوز، به‌نقطه مطلوب تا سازمان نیز بر همان اساس مالیات عادلانه مطالبه کند. علایی خزائی این تغییر روکرد را چنین برشمرد: پیش‌تر در نبود داده‌های معتبر، مأموران مالیاتی مجبور بودند مالیات را براساس تخمین تعیین کنند که نارضایتی زیادی ایجاد می‌کرد. اما امروز با توسعه سامانه‌ها و بازتعریف فرآیندها، بخش زیادی از بروکراسی حذف شده و گامی بلند در جهت دولت الکترونیک برداشته‌ایم.

مدیر کل امور مالیاتی استان اصفهان با اشاره به اقدامات سال گذشته

گفت: در حوزه مشاغل حدود ۶۰ هزار اظهارنامه دریافت شد، اما با فرهنگ‌سازی و ساده‌سازی فرآیندها این عدد به بیش از ۲۰ هزار مورد کاهش یافت. او توضیح داد: هر فرد بر اساس درجه ریسک تعیین‌شده باید تکالیفی مثل نگهداری دفاتر و مراجعه به اداره مالیاتی انجام دهد، اما در فرم‌های تبصره ماده ۱۰۰ بسیاری از این تکالیف برای سال آینده موضوعیت پیدا نمی‌کند.

نشاندار کردن مالیات‌ها؛ مشارکت مردم در توسعه استان

یکی از مهم‌ترین طرح‌هایی که اسال ادامه دارد، «نشاندار کردن مالیات‌ها» است. علایی گفت: این طرح به مؤدیان اجازه می‌دهد انتخاب کنند مالیاتشان در کدام پروژه اولویت‌دار هزینه شود. به گفته او، اسال ۵۱ پروژه در هشت حوزه شامل سلامت، کشاورزی، فرهنگ، آموزش و پرورش، آموزش عالی، حمل‌ونقل و زیرساخت‌های شهری، انرژی، دفاع و امنیت طراحی و اجرایی‌شود. علایی یادآور شد: در سال گذشته ۷۸ پروژه زیرساختی با اعتبار ۸۷۰۰ میلیارد ریال از محل مالیات‌های نشاندارشده آغاز شد و ۲۸ هزار مؤدی در این طرح مشارکت کردند. برخی پروژه‌ها به مرحله تکمیل رسیده و حتی مردم وقتی مبلغ مصوب کمک کردند این مشارکت نشان می‌دهد مردم وقتی بلندند مالیاتشان کجا هزینه می‌شود، با اشتیاق بیشتری همراهی‌شوند.

سرنوشت باغداران «سمیرم» نامعلوم است

بحران زیر پوست «سرزمین سیب»

که سیب ممتاز رو به کمترین قیمت از ما می‌خرند، اما همان سیب را سه برابر می‌فروشند. دولت اگر می‌خواهد ما سربایمانیم، کارشناس مسئول باغبانی و زراعت مدیریت جهاد کشاورزی می‌باید با اردست کند و بعد بازر را»؛ دغدغه زنان باغدار فقط محصول نیست؛ اینها نگهداریان امیدو انگیز مزندگی روستایی‌اند؛ آنجا که هر بحران، هم معیشت را تهدید می‌کند و هم امید به ماندگاری نسل بعدی را.

در روزهای بی‌آبی، هر صبح صدای پای باغداران با سمت اداره جهاد کشاورزی بلندتر می‌شود. حسن دهقان هر روز با تکه دلدته نه اعاد، که آدما هستند، باغدارانی با دستان پینه بسته و دل های پر آرزو و با نگاه به آینده، خاک را به امید آبیاری می‌کنند. عباس خسروی، باغدار ۵۸ ساله، صبح زود کنار یکی از همین درختان خشکیده ایستاده است. با بغضی فروخورده روایت می‌کند: «همه عمر من پای همین درخت‌ها گذشته است، الان کاری از دستانم بر نمی‌آید جز اینکه با سطل و شیلنگ درختانمان را زنده نگه داریم. نصف باغی را مجبور شدم رها کنم تا شاید نصف دیگر دوام بیاورد. نه آبی هست، نه به امید کاری مطمئن تر، راهی شهر شده‌ایم. پدرم رها نموده‌اند؛ با ریشه‌های خاک و خارهای باغی پرم‌ر، اما با هر نسیم بحران، غم‌غریب درختانشان سنگین تر در دلشان می‌نشیند.

یکی از باغداران جوان با لحنی اعتراض‌آمیز از رنج بازار می‌گوید: «سال‌هاست درباره نبود صنایع بسته بندی و ضعف بازار صادراتی می‌نویسم. ما باغداران فقط کار را به دوش می‌کنیم؛ سود مال نیست، ولی خسارت مال ماست!» بحران سیب‌های سمیرم، ریشه در هم نشینی دردناک خشکسالی و بی‌عملی اجرایی دارد. طبق اعلام منصور شیبه سال‌ها دوست باغ بود، حالا شده دشمن. هر سال راجعت یک خانواده جلوی چشم آدم پرپر می‌شود و وضعیت باغدار خوب نیست، وضعیت ما هم به هر حال به باغدار وابسته است.» معصومه، باغدار زن حسین آبادی، از دو بار ضربه خوردن می‌گوید: «یک بار از گرما و خشکسالی، یک بار هم از واسطه‌ها

تلفن ارتباط خوانندگان: ۳۶۲۹۳۷۵۰

www.esfahanemrooz.ir
info@esfahanemrooz.ir

تراز سد زاینده‌رود ۷ متر پایین رفت

پنج روز پیش سال آبی ۱۴۰۴-۱۴۰۳ در حالی به پایان رسید که گزارش‌های آماری ابتدای پاییز سال گذشته تا پایان شهریور اسمال نشان داد که تمام شاخص بارش‌ها و ذخیره آبی در اصفهان با کاهش قابل توجهی روبرو شده است. سال آبی ۱۴۰۴ یکی از بحرانی‌ترین سال‌ها برای اصفهان و حوضه زاینده‌رود محسوب می‌شود. کاهش ورودی، افت شدید ذخایر، تنزل بارش‌ها و پایین رفتن تراز سد زاینده‌رود، همگی بیانگر تحمیل فشار مضاعف بر منابع آبی این استان و ضرورت تغییر فوری در نظام مدیریت مصرف، الگوی کشت و برنامه‌ریزی‌های کلان برای آینده است.

مدیر بهره‌برداری و نگهداری از تأسیسات سد و نیروگاه زاینده رود در این باره به ایرنا گفت: تراز دریاچه سد در ۳۱ شهریور حدود ۲۰۱۹۴۶ متر ثبت شده است که نسبت به تراز سال گذشته(۲۰۲۶۴۸ متر) بیش از هفت متر افت نشان می‌دهد.

سیدمجتبی موسوی نایینی افزود: این عدد در میانگین بلندمدت بیش از ۲ هزار و ۴۱ متر بوده و افت شدید ۲۱۹۴ متری نسبت به آن، به ثبت رسیده است.

او اظهار کرد: تا پایان سال آبی اخیر یعنی پایان شهریور اسمال میزان ذخیره سد ۱۹۱ میلیون مترمکعب بود؛ در حالی که میانگین بلندمدت آن ۲۰۱۹ میلیون مترمکعب گزارش شده است و این کاهش بیش از ۷۰ درصدی، زنگ خطر جدی برای منابع آبی اصفهان محسوب می‌شود.

به گفته این مدیر آب منطقه‌ای اصفهان، ورودی آب به سد از ابتدای سال آبی ۱۴۰۲-۱۴۰۴ معادل ۸۷۸ میلیون مترمکعب بود. در حالی که این رقم در مدت مشابه سال گذشته یک هزار و سه میلیون مترمکعب و در میانگین ۱۰ سال گذشته یک هزار و ۲۵۱ میلیون مترمکعب را نشان می‌دهد و به این ترتیب میزان ورودی سد زاینده‌رود نسبت به سال قبل ۱۳ درصد و نسبت به بلندمدت ۲۵ درصد کاهش یافته است.

او تصریح کرد: از طرفی بررسی آمار ذخیره سد نشان‌دهنده افت ۲۵ درصدی نسبت به سال گذشته و ۷۲ درصدی نسبت به میانگین بلندمدت است.

این مدیر بهره‌برداری و نگهداری خاطرنشان کرد: خروجی سد مورد نظر نیز از ابتدای سال آبی جاری تا پایان آن ۹۷۹ میلیون مترمکعب ثبت شده؛ در حالی که سال گذشته آن یک هزار و ۱۵۱ میلیون مترمکعب و میانگین ۱۰ سالشاه آن هزار و ۲۳۰ میلیون مترمکعب بوده و در مجموع این آمار حکایت از کاهش ۱۵ درصدی نسبت به سال گذشته و ۳۲ درصدی نسبت به بلندمدت دارد.

موسوی گفت: در حوزه بارش‌ها نیز وضعیت نگران‌کننده است، به‌طوری‌که میزان بارش‌ها در ایستگاه چلگرد به‌عنوان کانون اصلی تعدیه رودخانه زاینده‌رود، تا پایان شهریور ۱۴۰۴ تنها ۹۷۰ میلی‌متر بارش اعلام شد؛ در حالی که این رقم سال گذشته یک هزار و ۱۵۹ میلی‌متر و میانگین بلندمدت آن یک هزار و ۲۸۳ میلی‌متر بود و این موضوع نیز مود کاهش ۱۶ درصدی نسبت به سال گذشته و ۲۰ درصدی نسبت به بلندمدت است.

به گفته او، میزان بارش بودن سد در پایان شهریور ۱۴۰۴ حدود ۱۵ درصد بود که نسبت به سال گذشته ۲۵ درصد و میانگین بلندمدت ۷۲ درصد کاهش معاداری را به خود دیده است. موسوی افزود: در بخش جریان‌ها نیز متوسط دبی ورودی به سد زاینده‌رود در تاریخ مذکور هفت مترمکعب بر ثانیه بود، در حالی که رقم منبور در سال گذشته ۱۰ مترمکعب بر ثانیه و در میانگین بلندمدت ۱۲ مترمکعب بر ثانیه را نشان می‌دهد و این داده‌ها کاهش ۳۱ درصدی نسبت به سال قبل و ۴۷ درصدی نسبت به رقم بلندمدت را بارگو می‌کند.

او اضافه کرد: همچنین متوسط دبی خروجی سد در پایان تابستان حدود ۲۶ مترمکعب بر ثانیه بوده که نسبت به سال گذشته(۲۷ مترمکعب بر ثانیه) میانگین بلندمدت ۳۰ مترمکعب از تولیدکننده واقعی، سرمایه‌گذاری جدی کنند.»

این نگاه را بسیاری از کشاورزان تأیید می‌کنند. «ما نه صنف داریم، نه اتحادیه به‌قدرتمند، نه امکان بسته‌بندی، استاندارد، گاهی مجبوریم محصول را با قیمت پایین به سردخانه‌ها بدهیم، چون پول کارگر و هزینه حمل‌ونقل را هم نداریم. پایان قصه همیشه برای باغدار تلخ است.»

سعید رضوانی، باغدار کهنسال وردشتی می‌گوید: «۱۰ سال پیش، برای هر لیتر آب، صدها متر قنات سختی می‌کشیدیم. حالا همان قنات هم خشک شده است، سیب را نگاه می‌کنیم، یاد گذشته می‌افتیم و فقط دلمان می‌سوزد.»

بحران سیب‌های سمیرم یک زنگ هشدار ملی
علیرضا صمدی، کارشناس اقتصاد کشاورزی و استاد دانشگاه بحران امروز باغداران سمیرم را نه صرفاً یک مسئله منطقه‌ای، بلکه نمادی از «بی‌سبستگی در اقتصاد آب و کشاورزی ایران» می‌داند و می‌گوید: «سبب سمیرم فقط یک محصول محلی یا یک برند صادراتی نیست؛ بلکه یک زنجیره ارزش و ارتباط تنگاتنگ با معیشت هزاران خاواور و تراز تجاری باغی کشور است. وقتی ضایعات سالانه تا ۲۵ درصد می‌رسد، یعنی میلیارد‌ها تومان سرمایه ملی عملاً هدر می‌رود.» او می‌افزاید: «مشکل سمیرم فقط خشکسالی نیست؛ این یک بحران مدیریتی و نهادی است.

کشورهای توسعه‌یافته در شرایط کم آبی، اول محصولات با ارزش صادراتی را نجات می‌دهند. ما اما هیچ برنامه حمایتی عملی نداریم. ضربه به باغدار، سمیرم فقط کاهش درآمد نیست، بلکه به صنایع بسته‌بندی، بازار صادرات و اشتغال روستاها لطمه جدی می‌زند.» «تا زمانی که واسطه‌ها بازار را کنترل می‌کنند و باغدار مجبور است محصولاتش را به قیمت پایین بفروشد، هر بحران می‌تواند او را به خروج از چرخه تولید و حتی مهاجرت سوق دهد. تضعیف تولیدکننده کوچک، یعنی تضعیف امنیت غذایی و توازن ارزی کشور.» در نهایت، این کارشناس تأکید می‌کند: «اگر تخصیص اعتبار، حمایت واقعی، سیاست معقول آب محور و اصلاح بازار محصولات کشاورزی را پیاده نکنیم، هر سال شاهد تکرار بحران سمیرم خواهیم بود. سیب‌های سرخ، نماد تاب آوری کشاورز ایرانی‌اند؛ اگر این نماد را از دست بدهیم، اقتصاد روستایی و امنیت تغذیه‌ای ایران هم آسیب خواهد دید.»